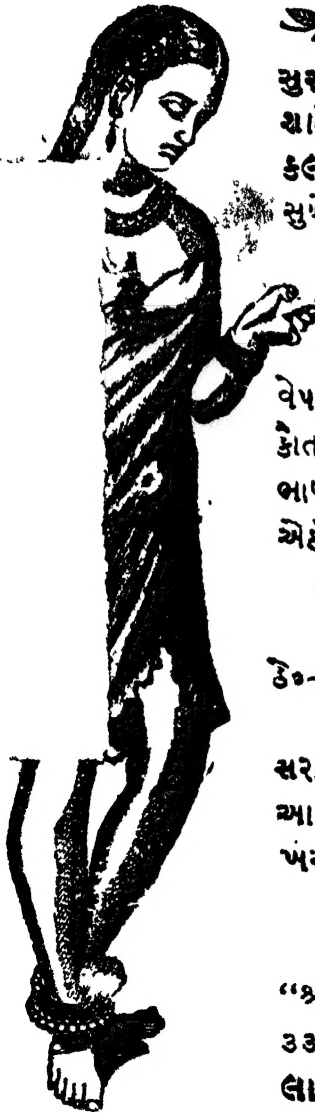

લોકપ્રિય કલગી ગાયન સંગ્રહ

ભાગ ૨ જો-આવૃત્તિ સાતમી.

સુરતના અખડુલહુસેન બાહરભાઈ
ચાહેરના રચેલા કિસ્સા કહાનીઓના
કલગીના ખ્યાલ લાવણી વગેરે રમુજ
સુખોષ તથા ધરતી ગાયનોનો સંગ્રહ

પ્રગટ કરનાર

એમ. એચ. મેહેરઅલી

વેપારની કુંચી, હુંડીમણીત, કલબુમના
કોતક, અરેબિયન નાઇટ્સ, જંગલપારી
બાષા, યુનાની, ટેબલ હકીમ, તથા
એક્ઝોટીક ડાન્સર્સના, શીક્ષ, અને
હારમોનિયમ ચાવી બુક વગેરે

પુસ્તકો ખનાવનાર

ડે-ડુંગરી બજાર બીમપુરા પાસે

મુંબઈ

સરકારી કાયદા મુજબ રજીસ્ટર કરાવી
આ પુસ્તકના સરવે હક પ્રગટ કરનારે
ખરીદી લીધાછે ને તે ગોતાને સ્વાધીન
રાખ્યા છે.

ધ. સ. ૧૯૧૧ આગળ

“શ્રી સરસ્વતી” પ્રેસ નાગદેવી બીટ

૩૩૨-૩૩૪ મુંબઈ એ ઠેકાણે મગન

લાલ જગણવનજીએ છાપ્યું છે.

કિંમત ૨ આના.

મય કલગા ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૨ જો—આવૃત્તિ સાતમી.

ખ્યાલ ચાર સાહેલીનો—રંગત ખડી

ચાર સાહેલી નીકલી ધરથી પોશાક પેરી જરતારી
ધાયણ મોચણ ધોળણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૧

પેલી ધાયણ કહે છે બેની હું જાતે હુશીઆર ઘણી
કરમ મારા કુટુંબા તેથી મને મદયો છે ગાંડો ઘણી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાં હવે હું તો દીવાની બની
પરણાવતીનું નખખોદ જાળે મરજે રાંડ દેડની જણી.

મુશ—જણી જોઈને દુઃખમાં નાખી, મોજ કંઈ મેઝેં ના ચાખી
જાંદગી રહી છે થોડી ખાડી, મને કુંવારી કેમ ના રાખી.
એનું દુઃખ જોતાં જોતાં હવે થઈ છું દુઃખીયારી
ધાયણ મોચણ ધોળણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૨

મોચણ કહે છે ધાયણને બેન તને બલાપો છે શાનો
મને બલાપો ધણો છે બેની ઘણી છે એક આંખે કાણો.
શોભીતો છે ધણો મળતો જેવા કે મોતીનો દાણો
એના કરમમાં હું પણ ફસી છું કેવારે મુવો મરવાનો.

મુશ—એ જો મરે તો સાફ થાએ, દુઃખમાં નાખી મારી માએ
રોજ બલાપો કેમ જોવાએ, એની જણતીનું નખખોદ જાએ.
કાઠનો ધણી છે ગાંડો થેલો કાઠનો ધણી છે વેપારી
ધાયણ મોચણ ધોળણ ચોથી તંબોલનનો ભપકો ભારી.

ચોક—૩

ધોળણ કહે છે બે સમયરને મારાપર કંઈ નથી કહાણી
ધોખી મારો છેલખટાઉ હું એની મોહના રાણી.
હું એની છું સુંદર પીયારી એ તરેહ તરેહના

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૬૭૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યાના ગાથન સંગ્રહ

વિષય ૨ : ૪

(૩)

સુરત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

મુલ—ધોળી મારો છેલછબીલો, બેલપર મેસે છે રંગીનો
યમને ફરે છે રાતો પીલો. કુંદી કરવામાં નથી દીસો.
એવા ધણીની દોલતથી હું યમને ફરું છું સુખ્યારી
ધાયણ મોચણ ધોળણ ચોથી તંબોલનનો બપડો ભારી.

ચોક—૪

તંબોલન કહે છે ત્રણ સપ્તરને સમજે પુશવકતી મારી
ધણી મારો તંબોલી પ્યારો, એવલી મેહેમનો વેપારી.
જરીબુટાની ચોલી પેહેરું, તરેહદાર પેહેરું સાડી
ભાત ભાતનાં પાન ખામને મારયા કરું છું પીચકારી.
મુલ—જન જતના ખીડા બનાઉ, વરક સુનેગી ઉપર ચડાઉં
ભલા બુરાને હું સમજાવું, અજદુલહુસેન આશકને મનાઉં
બમનજી કહે ખ્યાલ રંગીલા એની સદા છે બલહારી
ધાયણ મોચણ ધોળણ ચોથી તંબોલનનો બપડો ભારી.

આશકી મુંબઈના જનાનની-રંગત લંગડી.

આશકી મુંબઈના જવાન, વાકી ટોપીને બદયાન
પેરે મારા દીલજન, કબજે બુટાદાર
પીચબેકના-ધાલી બુટામ કરે તે ધણો ચમકાર.

ચોક—૧

માથે વધારીને બાલ, ખીસામાં ખોટું ધડીયાલ
ચાલે વાંકી વાંકી ચાલ બુટ બપડાદાર
કોઈ વાણીયો-લુવાણો બ્રાહ્મણ કોઈ માર ચમાર,
ગાડી વાલાને બોલાવે, વેલો ગાડી હાંકી લાવે
ભાવ તેનાથી ઠેરાવે, ચીનના સાહુકાર
ખીસા વળડે-તેમાંથી અવાજ કરે દોઢીયાં સાડાચાર.
મુલ—ગાડીમાં બેસીને તાડી પીવા તે જાયજી
ચોડી બાકી તાડી રહે તે ગાડીવાલાને પાયજી
દશમાર બાટલીખીને તે છાકટા બહુ થાયજી
હાથમાં લઈ લાકડી રસ્તામાં તે અચડાયજી
ભાડું ગાડીનું નહીં ચાલે, વત્તી વાત કરે તો ધાલે
ચાલ એવી બદ ચાલે, એવા બદકાર
પીચબેકના-ધાલી બુટામ કરે તે ધણો ચમકાર.

ચોક—૨

પછી દોડીયાં થાય ખસાસ, રાખે દીક્ષમાં મોટી આસ
જય મારવાડીની પાસ, રૂપીઆ કાઢે દશબાર
બાર રૂપીઆ—લઈને લખી આપે પચીસની આર
કોઈએ ટોપી ગીરવે મારી, તે પર બે ત્રણ રૂપીઆ કાઢી
નામ મા આપનું વધારી, રમે મનાનો જુગાર
પો છકાથી—વધારે ઘણો સરસ નીકડો રોજગાર.

જુવ - દશ બાર જણ મલી રમે મનાનો જુગાર સમજેને બાઈ
માંગે સત્તી અંદર પડે ત્યારે તો સત્યાનાથ જય
સત્તી પડે અંદર તે જીત્યો ને ખુશી દીક્ષમાં તે થાય
હારી ગયો રૂપીઆ બધા ત્યારે કરે તે હાય હાય
જીતે કોઈ હેાય દીક્ષજન, હારે તેનાં ઘેર મોકાણુ
પછી કરે તાણુમતાણુ, થોડા દોડીયા આપો ચાર
પીચમેકના ધાલી ખુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૩

રૂપીઆ બધા હારી આવે, કોઈને ધુતીને બનાવે
કોઈના ખીસાં કતરી લાવે, કરે એવો વેપાર
સીપાઈ ઝામે તો—સાંમે થઈને કરે તે મારામાર.
સીપાઈ બાધે બંને હાય, પછી કરે મુસકે તાટ
મારે પછવાડેથી લાત, જીવે સઘળાં નરનાર
વગર બાડાની—કોટડીમાં જઈને કરે એક મોટા વીચાર.

જુવ—જઈનો પડ્યો તે તુરંગમાં સાહેબ ધણી આ શું થયું
માલ ધન જીતેલું મારી પાસેથી સરવે ગયું
આવીને ફર્યો છું બજામાં દુઃખ હુંએ બધું સહું
પચીસ રૂપીયાનું કરજ હજુર મારવાડીનું રહું
ટાંડીયા દહેશતથી લરબડે, પગમાં બેડીઓ ખરખડે
એવી મુસીબતો પડે, સમજે દોસ્તદાર
પીચમેકના—ધાલી ખુટામ કરે તે ઘણો ચમકાર.

ચોક—૪

નીકલી તુરંગમાંથી બહાર, પાછો કરે મારામાર
લોકો નાખે છે શીટકાર, તોખી માને નહીં ચાર
સફેદગલીમાં—પોતાની રાંડોના તહાં જઈને કરે પુકાર.

તારો ખોટો છે સ્વભાવ, આજે શું કમાઈ તે ભાવ
બધે રમી આવું હાવ, મારી પ્યારી તું છે નાર
એવા જુગારી-રમીને સદા ખામ રાંડોની ભાર.

શ્રુત—અશ્વરાફના ચપ્પ છોકરા કમળત ના થાતા તમે
ખાન ધરી આ વાતપર, જુગાર ના રમતા તમે
લુચ્ચા સોદા જુગારીયો આ શહેરમાં તે બહુ બમે
સંગત એવાની કરી પરતાશો પ્યારા કોઈ સમે.
અબદુલહુસેન છંદ ગાય, સમજી મહેફીલ ખુશી થાય
તેના દુસ્મનો ગબરાય કહે છે બમનજી દીલદાર
પીચબેકના-લાલી બુટામ કરે તે બણો ચમકાર.

—ૐ—

સુરતની નાજનીન પઠાણની રંગત લંગડી.

નયા છંદ કીસા હાએ પુરાના સુરત શહેરકા સુનો બયાન
નામ જીનોકા-જફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૧

નીકલા શહેર દીલ્લીસે આશક સુરતમેં આયા દીલ્લખન
નવાખનેલી-ઉતરનેકે તહીં ઉનકો દીયા મકાન
નીલમ, ચુખી, હીરે, મોતી, માણુકોકી લાયા ખાન
નગર શેઠકી બેટી એક દુસ્નોમેં આલા ચતુરસુખન.

શેર—હરરોજ તાપીપર મીઆં નહાનેકે તહીં જાતી થી વો
મલમલકા કપડા પેહેનકર તાપીમેં નહાતી થી વો
નાજુક બદન પતલી કમર સખકો દીખલાતીથી વો
છોટી ઉમર પાઉમેં પેજન સખકે તહીં જાતીથી વો.

દાંદરો—ચલી ભર પાનીકો નારી, પઠાણકી આઈ સવારી
દેખકે સુરત આ પ્યારી, હુવા મદહોશ દીવાના
ઘોડેસે ઉતરા આ જાની, કહા કે ખડી રહો આ રાની
તુજપે હાએ અકલ દીવાની, નહીં અખ હમકો સતાના.

આલ—ફર એસી ખાત વો પઠાણને ફરમાઈ
હસ વખત વો નારી દીલમેં બહોત ધવરાઈ
ગુસામાં આવીને કહ્યું એ મુરખ સીપાઈ
આલ દુર હટી જ નહીં તો થશે લગાઈ.

છઠાન-પઠાણુને ફીર કહા લો મુખસે સુન તુ મેરી બાત
મે તુજ પર આશક હુવા ચલ તું મેરે સાથ.
તુરાની ચેહેરા નારીકા દેખકે દીલમેં યા હેરાન
નામ જીનોકા-ગઢરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૨

નારી પઠાણુને કહેવા લાગી સાંમળ વાત મારી હેવાન
નારી પરાઈ-નથી લેવાતી તું મુરખ છે નાદાન
નગર શેઠની હું છું છોકરી કેમ થયો છે તું અંજન
નથી સમજતો-આપ મારો આરી લે તારો પ્રાન.
શેર—માન મારું કહેવું સાચું રાખી દીલમાં યાદજી
આપ મારો સુરતનો સુખો કરશે તને બરબાદજી
સાંભળશે નહીં તારી કાઠ સુરતમાં આ ફરીયાદજી
તારા જેવા મારાપરથી કષ્ટક થયા આનંદજી.
દાદરો-પઠાણુને કહી ફીર બાતજી, ચલ તું અજ મેરે સાથજી
છોડું નહીં તેરા હાથજી, કરે કયા આપણી તેરા
મેં તો લાખો લડુંગા, માર ફીતાર કરુંગા
નહીં મેં ટીરસે ડરુંગા, ગઢરખાં હવે નામ મેરા.

આલ-સુંદર કહે છે કેમ કરે છે તું નાદાની
રસ્તામાં તું રોકીને ઉભો એકલી જની
મુઠી દે મારો હાથ ન કર બેઠામની
હવે તાપી નદીએ બરવા નહીં આવું પાતી.

છઠાન-પઠાણુ જવા દે મને લાગી યહાં બહુ વાર
તાપી નદીએ પાણી બરવાના સોંગદ ખાઈ લઉં માર.
નહી છોડી ઉસ નારકો ઉસને કીયા જન અપના કુરખા
નામ જીનોકા-ગઢરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક—૩

નાહનેકે તઈ તાપી નદી પર તેરી બલા આવે કહે જવાન
નીત ઉઠ લોંડી-તેરે હાજર રહેવેગી સુન શરમાન
નહલાવે તુજકો ગરમ પાનીસે મેરી લોંડીયા સુન ધર ધીયાન
નહી છોડું-તુજકો કુદરકા કલમાં છોડકે પડે કુરઆન
શેર—નાર હારીને કહે હવે ઘેર લઈ જાઓ મને
કુરતની સુરવાલ લાવીને પેરાવો મને
બાઈ બેન મા આપને કાઠથી નથી દાવો મને
ધરની બેરીથી વધારે પ્રાણજી આહો મને.

દાદરો-ઝાફરખાં નામ તમારું, કેશર છે નામ ભો મારું
 ઝોડો સાહેબે ઉતાર્યો, હવે દુનિયામાં ઓ પ્યારા
 વેલા કાળને તેડાવો, નીકા મારાથી પડાવો
 સેજ પુલોની કરાવો, અરે દીલદાર હમારા.

ચાલ-જે કહેવું હોય તે હમણાથી કહી લેજો
 તમે ઘેર મને લખ જમને દગો નહી દેજો
 તમે રાત ને દહાડો મારી મોહખતમાં રેજો
 કોઇ દહાડે મને ભુંડી વાત તમો ના કેજો.

ઉઠાન-નાગર બ્રાહ્મણી સુન સુરતકી ગઘ પઠાણકે સાથ
 સુની ખખર મા બાપને શીર રહે ઓ મલતે હાથ.
 નહીમાના કહેના આશકને કીયા દીવકા પુરા અરમાન
 નામ જનોઠા-ઝાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

ચોક-૪

નાયરંગ કરવાકે લે ગયા સુનાકે ચારો મીઠી જખાન
 નો જવાનને-મચાયા ખુખ શોર સુરત દરમીયાન.
 નસર શાહેરી અમરદાસકી દંગલમેં તુમ સુનો નીધાન
 નએ નીરાલે-છંદ અલીમહમદ કે મીસરેકા છાન.

શેર-હીલ મીલ કરે દોનો જહાંમે એશ ઓર આરામજી
 જેસીથી સખજ પરી વહેસાહી થા ગુલકામજી
 છંદ કોઇ એસા કહો જસમેં લો હોવે નામજી
 ખીઆલ કુછ માલુમ નહી તો લે જખાંકા થામજી

દાદરો-કહો કોઇ એસીતો બાની, જસમેં હો હીંદી જખાની
 નહો કોઇ કીસ્મે કહાની, તુન દો તરફ સુનાઓ
 મેરા ચે ખીયાલ નયા હએ, તેરેહી છંદપે કહા હએ
 સુનકે અબ બેઠ રહયા હએ, ટુટે છંદ ફરમે ન ગાઓ.

ચાલ-અબદુલહુસેનસે કયા ગાના ગાઓગે
 માલુમ હુવા દંગલસે બાગ જાઓગે
 ખમનજી ઓર ફરદુનસે શરમાઓગે
 નસ કહે પાલનસે ખતા ખાઓગે.

ઉઠાન-ખંદી સખત મજમુન નીરાલે સુનો સમામેં ખીઆલ
 અગર શાહેરી હો તુમમેં તો કહો એસી ટકસાલ.
 નમકર કહેતા ઉસ આશકકા રહયા નામ નીશાન
 નામ જનોઠા-ઝાફરખાં દીલ્લીકા એક પઠાન.

શ્રી ચરિત્ર—રંગત લંગડી.

ધણે જોડો શ્રી ચરિત્ર કષ્ટ આશકના ગયા પ્રાન
નાર કોષની-નથી થવાની સત કરીને દીલમાં માન.

ચોક—૧

એક દીવસના સમે નારીએ કીધો બદનપર સહુ સીંગાર
હસી ખુશીથી-સહેલ કરવાને નીકલી ઘેરથી બહાર.
અરધે રસ્તે ધુંસાઇ મળ્યો જોઈને આશક થઇ તે નાર
સુધ યુધ જુલી-ગઇ ને જુલી ગઇ ધરનો ભરપાર.
દાદરો-છેડો પકડીને તે નારી, કરે છે આરજી બીચારી
જરા વાત સમજીને મારી, અરે મારા વાલા ઘોંસાઈ
સાથ લઇ ચાલેની જાની, હું તો બહુ થઇ છું દીવાની
ભાવે ના અન ને પાની, તમે ના રાખો જુદાઇ.
ચાલ-તારે ધુંસાઇ કહેવા લાગ્યો સાંભળ સુંદર
હમે જાતે ઘોંસાઇ નથી રાખતા કાંઇ ધર
હમે નથી રાખતા ખાટલો ઢાલ્યો બીસ્તર
મુકી દે હમારો છેડો ના તું કેડે પડ
હાથ મરોડી છેડો છુડાવી ધુંસાઇ તો ચાલ્યો દીલજાન
નાર કોષની-નથી થવાની સત કરી દીલમાં માન.

ચોક—૨

લાગી આગ તન બદન નારને ધુંસાઇના પાછળ ચાલી
છેલ છખીલી-વાત ના માને કોષની મતવાલી
પાછળ પાછળ ચાલી ધુંસાઇના મકમાં કંઈ ના બોલી ચાલી
ધુંસાઇ બોલ્યે-રાંડ કેમ સતાવે છે ખાલી.
દાદરો-સાધુજી આવેની પાસે, કરોની પુરી આસે
હવે દુનીયામાં કેમ થારો, વાત કંઈ બોલો વીચારી
જરા દીલમાં તો વીચારો-જીવ તડપે છે હમારો
હવે છાતીથી લગાડો, હું તો છું ઢાસી તમારી.
ચાલ-ધુંસાઇ કહેવા લાગ્યો સાંભળ નારી
તું સાંભળની એક વાત છે હમારી
છે તારો ધણી જાલીમ જુલમી બહુ બારી
તું એનું માયું કાપી લાવની પ્યારી

(૯)

એટલી વાત સમજીને ઘેર આગળ આવી નાદાન
નાર કે ઇની-નથી થવાની સત કરી દીક્ષમાં માન

ચોક—૩

ધર આગળ આવી નાર દીક્ષમાં પોને કીધો વીચાર
આપણા હાથથી-એક ખંજર કાઢી કીધો તપપાર.
સુતેલો ધણીને જોઇ પલંગ આગળ આવી નાર
તરસ ના ખાધો-રાંડ લુંડીએ ધણીપર કીધો વાર.
દાદરો-સાધુજી હું હવે આવી, માયાને કાપીને લાવી
તમો મને વેલી બોલાવી, આશ થઇ પુરી તમારી
ધણીને મારયો પલંગપર, માથુ લઇ આવી
રહ્યું ધડ મારયો જોવો કબુતર, હાથમાં લઇને કટારી.
આલ-તારે ધુંસાઇ બોલ્યો બરબાદ કીધું તારે ધર
તું મને નહી જોઇએ દયાનત છે તારાપર
કોઇ એવી નાર કમજાત નહી જોઇ સુંદર
કે લઇને હાથમાં મારે ધણીને ખંજર
ધુંસાઇના કહેવાથી રાંડ લુંડીએ લીધો ધણીનો જન
નાર કોઇની-નથી થવાની સત કરી દીક્ષમાં માન.

ચોક—૪

ધરના ધણીને મારી નાખ્યો નથી રાંડને લાજ શરમ
સાધુ વારતે-કીધા આપના લુંડા કરમ
પેલા ધણીને મારી નાખ્યો પછી કીધું સરવે દાન ધરમ
અમરદાસે-રાંડનો બોલી નાખ્યો સરવે બરમ.
દાદરો-રાંડ કમજાત ધણીરે, મારયો ધરનો ધણીરે
વાત આ કેવી બનીરે, સમજો દીક્ષદાર હમારા
કરજો નહી કોઈ એવી નારી નહી તો થાશે બહુ ખુવારી
જન પણ જાશે તમારી, જરા સમજીને પ્યારા.
આલ-મારયો ધણીને પછી રાંડ રંડાઇ
અબહુલહુસેને કીધી ધણી ચતુરાઇ
બમનજી ખીઆલ ગાય સભામાં બાઇ
તુરાવાલાની થઇ જગમાં રસવાઇ
એવા ખીઆલ છે કલગીવાલાના સદા રંગીલા છે દીક્ષજન
નાર કોઇની-નથી થવાની સત કરી દીક્ષમાં માન.

રંગત લંગડી.

માથુક તમારી યાદ કઈં જ્યાં લગી છે મારા દમમાં દમ
મુજ પાપીપર-મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૧

મેં તો તારા ઇશ્કમાં ફર્યો છું જરા થોડો કર ગુલમ સીતમ
માફ કરીને-તું મારા ગુનાહ રાખજે બરમ સનમ
માયા મોહજત રાખ મારાપર કયુ ના કરજે ચશમ ગરમ
મેં છું તારો-ખીજનો નથી કોઇનો ફહમવહમ
મટવાના કોઇ દહાડે નથી જે લખ્યા છે મારા જનમ કરમ
મુજ પાપીપર-મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક—૨

માર ના મને ગમની કટારી થયું છે માઈં જીસમ ગરમ
મરી ગયો છું-યાદમાં તારી અરે મારા હમદમ.
મને એન ના તારા વીના છે ફરી આવ્યો અગમ પછમ
મહેરખાનગી-કરીને લઇ લે તું દમ આ દમ.
માઈં કામ ખીજથી નથી હું ખાઇ ખેડેશો એ કદમ કસમ
મુજ પાપીપર-મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક--૩

મલમ એવી તરાહનો કરી નાખે આ વરમ નરમ
મારા દીલમાં-પસંદ આવ્યો છે તારો રસમ પ્રીતમ
મુસલમાન યા હિંદુનો મને નહીં ભાવે ઇલમ ધરમ
માથુ નમાવી-હવે હું ચુમી બહુ તારા કદમ પદમ
માટીમાં સરવે મલી જવાના જનમ ઇસમ
મુજ પાપીપર-મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ચોક--૪

મુરશદ હમારો અમરદાસ જી કદી કરે ના કલમ વીલમ
મોજ મજમાં-ગાય ને છંદ કરે આ રકમ ખતમ
પીલો જમ અબદુલહુસેનને ઇનામમેં સખ આખે જમજમ
મદદથી તેની-દુર થયો તેનો હમ ગમ.
મીસરા કોઇ એસા ભાના ગાજે ખયાલ અકરમ તીકરમ
મુજ પાપીપર-મયા રાખી કરજે રહમ સનમ.

ખયાલ-ખડી રંગત.

પરનારી સંગત નહીં કરતા કરશે તો આખર છે મરન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજેની સજન.

ચોક-૧

ધરની નારી હોય રૂપાલી તો પણ લાગે તે નઠારી
પરનારી હોય કાલી કાયલ તો પણ લાગે પ્યારી
ધરની નારીને જુએ મારી ઘણી થાય તે દુઃખવારી
ચુરમો કરી ખાય પરનારી ને બેસી ફરે ઘોડે ગાડી
ધરની નારી ઘંટી ચાટે પરનારી કરે સારા ભોજન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજેની સજન.

ચોક--૨

પરનારીનો પ્યાર કરીને રોજ ખુશી થઇ થઇને ફરે
ધરની નારીને જોઇ જોઇને ધરમાં આવી રોજ લહે.
પરનારી પછસો માંગે તો રૂપીયાથી તે મોજ કરે
ધર નારીને કોડી ન આપે બલે ન જુખી ફેરા ફરે.
પરનારી જો આપણી થાય તો શા માટે કોઇ કરે લગન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજેની સજન.

ચોક--૩

પરનારીની સંગતમાં ધન માલ આપનો ગુમાવે છે
પરનારી જો જરા લહે તો હાથ જોડી સમજવે છે.
સારો સારો મેવો લાવીને પરનારીને ખવરાવે છે
ધરની નારી મનમાં ઝુરે તેને નહીં કંઈ બોલાવે છે.
ધરની નારીને રોજ તે મારે પરનારીના જઇ ચુમે ચરન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજેની સજન.

ચોક--૪

સુખ સમે સહુ કોઇ આપણા કરે મોડેથી મીઠી વાત
દુઃખ સમે મોં મરોડી દેશે પરનારી જાણો કમળત.
દુઃખ સુખ સમજે છે ધરની નારી કરે શીકર તે દાડો રાત
અબ્દુલહુસેન ઉસ્તાદ કદી નહીં ધરે પરનારીનો હાથ
અલીબાઇ સહુ ખીઆલ રસીલા ગાય કરીને થાય મગન
પરનારી નહીં થાશે કોઇની મારી વાત સમજેની સજન.

રંગત છોટી, પતિના વિયોગમાં.

હવે ધણી વગરના કરશું કેમ ગુજરો
કોઈ આવીને ધનસાદ કરો હમારો.

ચોક—૧

હું બાર વરસની હતી હું બાળક નાની
તે દીવસના મુઠીને ગયા છે મારા પ્રાની
હવે તેર વરસની થઇ લો આવી જુવાની
મને ધણી વગર નહીં જાવે છે અન ને પાની.
મારા ઘરમાં સાસુ સુકન જોલે નહારો
કોઈ આવીને ધનસાદ કરો હમારો.

ચોક—૨

જેગન વેશ લખ જાઉં હુંડવા વનમાં
હું ધણી વગર તડપુ છું મારા મનમાં
સહુ સાહેલીઓ મારી રહે છે મગનમાં
હું રાતને ઢહાડો બળું છું એવી અગનમાં.
મારો હાલ જોઇને જરાતો દીલમાં વીચારો
કોઈ આવીને ધનસાદ કરો હમારો.

ચોક—૩

કેહોની બેની હવે ધણી વગર શું કરીએ
બેહેતર દુનીઆમાં ઝેર ખાઇને મરીએ.
કહાં લગી ધણીને યાદ કરીને રડીએ
આ દુઃખ નથી સેહેવાતું કુવે જમ પડીએ.
સંસાર મને કંઈ નથી લાગતો સારો
કોઈ આવીને ધનસાદ કરો હમારો.

ચોક—૪

થમ ખુશી નાર ને ધણી મળ્યો તેને આવી
અબદુલહુસેને પછી તેને સમજાવી
ખમનજીના સાડ મીઠામ મેવા લાવી
અલીબાઇએ ખોલામાં બેસી ખવરાવી
ક્યાં લગી બળાપો કહે કરું હું તારો
કોઈ આવીને ધનસાદ કરો હમારો.

રંગત દોડ કડી.

કરો માળાપની સેવા
શ્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૧

માળાપો તમને જનમ આપે
નવરાવી ધવરાવીને તમને સારી રીતે પાપે
જતન સહુ કરીને સંભાપે
પ્યાર મોહજ્વલત કરીને તમને હસે બોલે ચાલે
કામ નહીં કરજો તમે એવા
શ્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૨

હવે તમે મોટા થયા જાણી
માળાપોને મુકી દીધાથી કીધી છે નાદાની
સાંભળો મારી સાચી વાણી
માળાપોને મુકી દીધાથી થઇ છે બહુ બેઇમાની
મળ્યા છે તમને એવા તેવા
શ્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૩

મલશે તમને તો ધણી નારી
માળાપ નથી મલવાના તમારી અકલ ગમ મારી
વાત કંઈ સમજોની વીચારી
માળાપોથી જુદા રહીને શું થયાછો વેપારી
લાગોછો કડવા ઝેર જેવા
શ્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

ચોક—૪

વાત શું આગળ હવે કહીએ
દીલતો એવું થાય અમર આશકની સાથે રહીએ
જુલમ આ કયાં સુધી ખમીએ
સાંભળી સાચા સુકન સાગરીદ હુસેનના થઇએ
ખવરાવે મીઠા તમને મેવા
શ્રીના કહેવાથી પુરૂષો લાગ્યા જુદા રહેવા.

રંગત ખડી.

અરે બાપજો બહુ મને થયો વધારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડ્યો સપનામાં.

ચોક--૧

મોઢેથી મીઠી મીઠી વાંતો મને બોલી તે સપનામાં
આવોની વાલા હલીમલીને રમીએ હોલી સપનામાં.
નાખી હાથપર હાથ મારા તે કરે દોલી સપનામાં
જરની ખુટેદાર મને દેખાડી ચોલી સપનામાં
હસીને કહેવા લાગી વાલા મારી અગન ખુજવો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડ્યો સપનામાં.

ચોક--૨

કીધો સરવે સીંગાર દેખાડ્યો બપકો બારી સપનામાં
હુંએ પણ હલી મલીને રાત ગુજરી સપનામાં
નથી કોમરે દીઠી નહી મલશે એવી નારી સપનામાં
મીઠી મીઠી વાંતો કરે મને લાગે કટારી સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધો ધન માલ આ મારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડ્યો સપનામાં.

ચોક--૩

હું તો થયો દીવાનો જોઈને બાલા જોમન સપનામાં
હુંએ સરવે લુટાવી દીધું મારું પણ મન સપનામાં
તરેહ તરેહનો પ્યારીએ કીધો બોજન સપનામાં
જે દુનીઆના કારણ હતા તે કીધાં કારણ સપનામાં.
પુલોની સેજનો રાતના થયો બગાડો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડ્યો સપનામાં.

ચોક--૪

અમરદાસ ઉરતાદ હમારો છંદ બનાવે સપનામાં
નવી નવી રંગતો નીરાલી ચાલ ચલાવે સપનામાં
અબદુલહુસેનને બીજી નારી ઘણી સતાવે સપનામાં
પણ તે નાર મુકીને બીજી નાર નહી બાવે સપનામાં
અલીબાપની બકતી કરીને બેઠો બીચારો સપનામાં
આવી નાર એક ચતુર સોહાની મને જગાડ્યો સપનામાં.

રંગત લંગડી,

યાદ આઈ એક ખાત મુજે મેં ઓભી તુમે સુનાતાજી
ઇસ દુનીયામેં--ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક--૧

નવ મહીને તક રખા શીકમમેં અપને દીલદાર
બહાર આએ તો ઉસને નહલા ધુલાકર લીઆ સંવાર
ખોંસે લીએ ગોદીમેં ખીઠાયા ચુમ ચામ કર કીયા ખ્યાર
બડી જતનસે--અપની અમ્માને હમે પાલા હએ યાર.

શેર--રોને લગે જીસ વખત હમ માતા કહે લલકારજી
ચુપ રહો બચે મેરે કહેને લગી એક બારજી
જીલેમેં હમકુ જીલાએ સમજ રહી બે સુમારજી
જીલ્લો સીતમ હમને કીએ માતા ન હુધ બેજારજી
સુખમેં ભાઇ બેન એર સ્ત્રી દુખમેં કાઇ નહી આતાજી
ઇસ દુનીયામેં--ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક--૨

એક રોજકા જીકર કહું મેં યાર જરા અએ સુનો સજન
આધી રાતકા-વખત થા ખુબ તરાહસે રોએ હમ
માતા પીતા જગ ઉઠે માતાકુ બહોતસા આયા ગમ
નીંદ જો બાપકી-ગઇ તો ખુબસે મારા ખુદા કસમ

શેર--બાપકા હાથ થામકર માતાને મુખસે યું કહા
શરમભી આતી નહીં તુજકો જરા અએ બેહયા
પુત તો તેરા હએ અએ આતી નહીં કુછભી હયા
માર મત બચેકુ મેરે હએ મેરી ઉસપર મયા
માતા હુધ ગમગીન ઉસસે ન ખાના પીના બાતાજી
ઇસ દુનીયામેં--ભલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક--૩

ધુલ કીચમેં બેલકર આએ અમ્મા અપની નહલાતી હએ
નહલા ધુલાકે--માતા ગોદમેં અપની સુલાતી હએ
અવ્વલ હમકુ ખીલા પીલાકર પીછે માતા ખાતી હએ
કાઇખી લડકા--હમે ગાલી દે વો ઉસે ધમકાતી હએ
શેર--દીનપર દીન માતા હમારી બહોત શીર આહને લગી
હો ગએ ખીમાર એક દીન બહોત ધબરાને લગી

તાપ ઓર ખાંસી યે હમકો બહોત આને લગી
લા દવાએં ઠાકટરકી હમકો પીલવાને લગી
નરક મુત સખુ ઉઠાયા ઉસને એસા કોન ઉઠાતાજી
ધસ દુનીઆમેં—મલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી

ચોક—૪

ગયા લડકપન આઘ જુવાની સોલા ખરસકી હુમ હમ્મર
માતા કહેતી—એટા તુમ જવો ઇલમ શીખો દીલખર
ઇલમ હુંનર સખ શીખ ચુકે શીર ઉસમેં કુછ ન રહી કસર
બહોત રૂપધયે—જમાકર દીએ સમી માંકુ લાકર.

શેર—ધન માલ સારા ખરચ કર માતાને મેરી શાદી કરી
શીર લીએ ઓરતકે સંગમે ખુશ કીની દીલમરી
ચાંદસા ચેહેરા યા ઉસ ઓરતકા ઓર થી ઓ ગુલપરી
શાદી જહામેં દેખનેકો આનકે રમયત ખડી.
ખીન માતાકે કહો જહાંમેં કોન ધુમ મચાતાજી
ધસ દુનીઆમેં—મલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૫

એક રોજકા જીકર શાદીકે કપડે પહેનકર નીકલે બહાર
સાસ બહુકી—મલા લો ઘરમેં બહોત હો ગમ તકરાર
ગાલી ગુફતા હુઈ બહોતસી ઓર હુમ વાં મારોમાર
ઉસી વકત હમ—આએ ઘરમેં તો કહે ઓરત લલકાર.

શેર—ઓરત લગી કહેને તુમારી માતાને મારા સબ્બન
મારબી મારી બહોતસી ધસ લીએ દુખતા બદન
ખુન હાથોસે હએ જરી ઓર લગી તનમેં અગન
રાતકુ ખીજમત તુમારી કયું કરંગી મનમોહન
દતની બાતે સુનકે માંકે પાસ ગયા ઝુજલાતાજી
ધસ દુનીઆમેં—મલા ન મરીઓ કીસીકી માતાજી.

ચોક—૬

જો જો બાત કહી ઓરતને ઓબી સખ સુન લી સારી
લેકે હાથમેં—એક લકડી જાકે શીર માંકુ મારી
લાતે મુક્કી ઓર તમાએ મારકે કીની દુઃખચારી
સુનો દોરત—લગી માંસેબી બહોત ઓરત પ્યારી.

શેર—બાતે લડકપનકી સમી દીલસે ગયા ઓ બુલજી
જો કરી ખીજમત વો માતાને હુમ સખ બુલજી

અબદુલકુસેન આશક કહે એ બાત સુન અનમુલક
 માંકી મોહુખતમે બલા બચપનસે હમે મસગુલક
 બમનજને ખીયાલ રસીલે આજ સમામે ગાતાજ
 ઇસ દુનીઆમે--બલા ન મરીઝો કીસીકી માતાજ.

રંગત ખડી

માખાપોને પેલી શીખામણ કરજો લગન તમે કરી વીચાર
 આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે બરથાર.

ચોક--૧

પાલી પોશી માખાપોએ મોટી યમ્મ તો તેને પરણાવી
 દક્ષ દીવસ ધણીના ઘેર તો એ દીવસ પીઆરમાં રહી આવી.
 એક દીવસના સમે તેના માખાપોએ તેને સમજાવી
 અરે મારી દીકરી તું એવા લક્ષણ ક્યાંથી શીખી લાવી
 તજ દીધો માખાપ બાધ બેન કીધો ધણીને ગલાનો હાર
 આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે બરથાર.

ચોક--૨

દીકરી માતાને કહેવા લાગી માતા હું હતી જ્યાં લગી કુંવારી
 ત્યાંલગી મારી માતા તારી ખીજમત કીધી ધણી મારી.
 રડીને માતા કહેવા લાગી કીધી મને તેંએ દુખીઆરી
 નાનપણમાં દુધ પીધું તે બુલી ગમ્મ મારી પીઆરી
 નાની હતી ત્યારે રડતી રમતી હવે તુંએ દીઠો સંસાર
 આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે બરથાર.

ચોક--૩

એવી વાત કરશે તો માતા તારા ઘેર નહીં આવानी
 મારો ધણી મારો વહાલો પ્યારો એના ઘેર હું જવાની
 રડીને તું સહુ વાતો કરે છે હવે મને સમજવાની
 મારા ધણીની હું છું વહાલી તારી કદી નહીં ચાવાની.
 તજ દીધો સહુ કુટુંબ કખીલો કીધો ધણીને ગલાનો હાર
 આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે બરથાર.

ચોક--૪

એટલી વાતો કહીને નારી આલી ગમ્મ તેણીના ધણીના સાથ
 હસી ખુશીથી ધણીના સાથે વાતો કીધી વલી આખી રાત

માખાપોને દુઃખ દે છે તે નાર ધણી કહેવાઈ કમળત
અબદુલહુસેન ઉસ્તાદ કબુ નહી પકડે એવી નારીનો હાથ.
એવી વાત પુછવી હોય તો અમનજીને પુછો દીલદાર
આજ કાલની નાદાન છોકરી ધણો પસંદ કરે ભરથાર.

રંગત શીકસ્તા.

અએ દોસ્તો મત હમે સતાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમે કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૧

કબી તો હમ બસતી રહે ઓર કબી તો જંગલ બસાયા
કબી સનમસે ખદા રહે કબી તો ઉસકો ગયે લગાયા.
કબી અમનકી સહેલબી કરી કબી તો રંજે અલમ ઉડાયા
કબી ગએ ભુત ખાનેમે કબી તો મસજીદમેં સર છુકાયા
પર હમને દેખા બુઠા જગાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૨

કબીતો હમ મનતુર બને ઓર કબી તો સુકીપે ચડ ગયે પ્યારે
કબીતો બાદશાહ બને કબીતો શીરતેથે મારે મારે
કબી તો રનસે જીતે લડાઇ કબી તો ગરદનપે ચડ ગએ આરે
કબી સનમસે મીલે રહે ઓર કબી તો હા કરકે બેઠે ન્યારે
બસા યે તુજકો કબીતક સુનાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૩

કબીતો હમ ખુશ હાલ રહે ઓર કબી દુઃખાયા અપને જીસમકો
કબી હમ મસ્તાને બને ઓર કબી ઉઠાને લગે અલમકો.
કબી કીસીકે ગવાહ બન ગએ કબી ખાને લગે કસમકો
કબી ગએ મકસે મદીને કબી તો પોંચે દહેરો હરમકો.
સમજકે આગે કદમ બડાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ
હમારે દીલકા નહી ઠીકાના ધડીમેં કુછ ઓર ધડીમેં કુછ હએ.

ચોક--૪

શાહ અલી ઉસ્તાદ આરાબશા જીકરમેં તેરી રહેંગે જાની
અમરદાસ યું કહે એજી બસ જીકરમેં તેરી ગમ જવાની
સીવાએ મુજકો સનમકે પ્યારે ન ભાતા હએગા અન પાની
અએ તુરેવાલો કરો ખામેશી ન કહેના તુમ અપની કહાની.

હુસેન આશક કહે યે ગાના ધડીમેં કુછ ઝોર ધડીમેં કુછ હઝે
હમારે દીલકા નહીં ઠીકાના ધડીમેં કુછ ઝોર ધડીમેં કુછ હઝે.

બેહર શીકસ્તા.

કહો કીસીને દેખા સનમકો ઝોર કીસ જગેપરતો પાઝેંગે હમ
અગર ઝો હમસે મીલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાઝેંગે હમ.

ચોક—૧

ઉસ દીલ રૂઆકે કુચેમેં યસ કદમકો આગે બડાઝેંગે હમ
સરબી કટ જાવે તો બલાસે ન પેર પીછે હટાઝેંગે હમ
જલે હુંવે હઝે આતશે ગમમેં ઝોરબી દીલકો જલાઝેંગે હમ
વો કુલે શયષન કદીર કહેકર સનમકો અપને બુલાઝેંગે હમ
બુકાકે કદમોંપે સરકો ઉસકે સનમકો અપને મનાઝેંગે હમ
અગર ઝો હમસે મીલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાઝેંગે હમ

ચોક--૨

નહી હઝે હમકો બુતોસે બિલકત ન ઉસસે દીલકો મીલાઝેંગે હમ
કુદરકા કલમાં જાપે અપની અઝે મેરે જાતી ન લાઝેંગે હમ
પીકે જામ વેહદતકા દરપે ઉસકે તુફાં ઉઠ મચાઝેંગે હમ
કદમ બોસીમેં રહેંગે ઉસકી ઝોર યે સરકો બુકાઝેંગે હમ
સદા ભટકતે રહેંગે દરપર હાલ પરેશાં બનાઝેંગે હમ
અમર ઝો હમસે મીલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાઝેંગે હમ

ચોક--૩

મજા હઝે મીલનેમેં ઉસસે પ્યારે ન સંગ ગેરોંકે જાઝેંગે હમ
હુકમમેં હાજર રહેંગે ઉસકે ઝોર હુકમ ઉસકા બજાઝેંગે હમ
મીવાય તેરે અઝે દીલરૂઆ યસ કસમ કીસીકી ન ખાઝેંગે હમ
હશર તલક યસ યે નામ તેરા ન દીલસે અપને બુલાઝેંગે હમ
જામે મોહબ્બત કે પીકે ઝોર રહીબોંકુ યસ પીલાઝેંગે હમ
અગર ઝો હમસે મીલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાઝેંગે હમ

ચોક--૪

આરાબશાહ ઉસ્તાદ હમારે કહે યસ તેરે ગુનકો ગાઝેંગે હમ
વજીર મન્તુ કહે સબામેં સદા ચેહી ચંગ બજાઝેંગે હમ
હઝે ખ્યાલ મોબુદ ન્યાનીરાલા ઝોર ચંગપે કલગી ચડાઝેંગે હમ
અબદુલહુસેન યું કહે બજમમેં અફુકા અપને નચાઝેંગે હમ
ગુલુજમાલી કહે તેગ દુસમનોંપે અપની ચલાઝેંગે હમ
અગર ઝો હમસે મીલે માહેર ગલેસે એકદમ લગાઝેંગે હમ

રંગત ખડી.

માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.
લાલ ઝલક દેખાડે તારી તો તન મન હું કરું પેમાલ.

ચોક—૧

પેમાલ કરું હું દીલોભનથી વચન માન ચે ખરે ખરું
ખરું માન દુવારકાપતી તું હું એ સખુનથી નહીં ફરું
ફરું ઘાટ ગંગા જમુનાનો નાઇ ધોઇને સુમરન કરું
કરું આરતી એક ચીતથી હીરદે તારું ધ્યાન ધરું
ધરું હાથમાં માલા જપું છું જાપ ચીત દીલથી નંદલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૨

લાલ રંગ મુખમાંનો હતો તે સજનની ફીકરમાં ફીકો થયો
થયો છે ફીકો રંમ અરે સજન કેમ તું જુલી ગયો.
ગયો હમારી આદત જુલી કષ્ટ દીશા જઇ છુપી ગયો
ગયો છુપીને તું તો એઠલો મેં તો તનપર તાપ સહયો.
સહયો તાપ હરદુવાર ફરીને તનમાં સળગી હીસા લાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૩

લાલને જોતાં દેશો દેશમાં હવે તો હાંસી બહુ થઇ
થઇ ફજેતી જગમાં તારી મારી મોહજાત દુડી ગઇ
ગઇ જુવાની ધડપણમાં રસવાનું હવે કામ નહીં
નહીં સમજતો તારા ઉપર જીવ દમશ કહીં પણ જઇ.
જઈ સીતારા પુછું જોશીને આપીને હું હીરા લાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

ચોક--૪

લાલ હીરા જઇને મુક્યા જોશીઓની દહેલી પર
પરગટ કોઇએ નહીં કરી એ મારા લાલની મને ખબર
ખબર કોન કહે ચતુરજીને મેલી ગયા ઉસ્તાદ અમર
અમરદાસની મહેર થઇ ત્યારે દરશન પામ્યા હામોદર.
દરગા દીલમાં સુરત ફીઠી કહે છે બાવને મનુલાલ
માલ ધન હું લુટાઉં તારાપર ના શક રાખું દીલમાં લાલ.

રંગત શીકસતા.

ખ્યાં મેં કબતકકઈં સમનકા, ક્યાંમેં મેરે છાલે પડ ગએ
ખખરખી ભેતા નહીં હમારી, બલા ઓ દુશ્મનકે પાલે પડ ગએ

ચોક--૧

ન રહેમો રાહત મીલીહએ મુજકો, ઉસીકે ખીલકુલ હવાલે પડ ગએ
ન દીનો મજહબકે કુછ રહે હમ, ઇસહી ક્યાંકે લાલે પડ ગએ.
ફીરાકમેં ઉસકે એસા રાયા કે, આંખોમેં મેરી જાલે પડ ગએ
વો અશક ટપકે હએં ઇસ કદરકે, જમીપર ગોયા દાલે પડ ગએ.
મીલે ના મરહમ જખમકાં મુજકો, અજખ યે સીનેમે લાલે પડ ગએ
ખખરખી ભેતા નહીં હમારી, બલા ઓ દુશ્મનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક--૨

યાદે સનમમેં ફીરા કીયા હું, તો ધુપસે હમબી કાલે પડ ગએ
ના ખેશ અકરખકે કુછ રહે હમ, ઉસીકે ખીલકુલ હવાલે પડ ગએ.
જનોને પાયા ઉસ દીલરખાકો, ઉનોકે સરપર દુશાલે પડ ગએ
ન ખોડ ઉસકો રહા હશરકા, ખસ ઉસકે ઘટમેં ઉજાલે પડ ગએ
ઉનોકો હાંસીલ ખુશી હુષ ઓર, હમારે ગીરવી ક્યાલે પડ ગએ
ખખરખી ભેતા નહીં હમારી, બલા ઓ દુશ્મનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક--૩

ફસે હએં કુચેમેં ઉસકે જાકે, હમારે દરપર તો તાલે પડ ગએ
ન છુટ સકતે કુછ જરાખી, ગતેમેં ગાલે રસીકે પડ ગએ.
ન દાદ મેરી સુને હએ કોઇ, જહાં તહાં હમ રીઝલે પડ ગએ
હસીમેં સખ યું લગે યે કહેને, અજખ ઇનોકે દીવાલે પડ ગએ.
જનોને દેખા ઉસ દીલરખાકો, ઉનોકે કીનેમેં લાલે પડ ગએ
ખખરખી ભેતા નહીં હમારી, બલા ઓ દુશ્મનકે પાલે પડ ગએ.

ચોક--૪

શાહ અલી ઉસતાદ અમરકે, યે મીસરે સીખકે દાલે પડ ગએ
કરીમ કમતરકે સખ સુખન યે, મુશાહરીમેં તો આલે પડ ગએ.
હય દુન્દેવાલે જતને જહાંમે, અપસમેં ઉનકે હીમાલે પડ ગએ
અખદુલ્હસેનકી સુતકે શાહરી, કદમપર સખ તુરરેવાલે પડ ગએ
ઓ અનધરવાલે નીગા છુપાએ, તુમારે મુંહ તો કાલે પડ ગએ
ખખરખી ભેતા નહીં હમારી, બલા ઓ દુશ્મનકે પાલે પડ ગએ.

ખયાલ બનસી.

કીશન કહાને શું કીધું-મારું તન મન લુટી લીધું.

ચોક--૧

આ દુઃખની વાત કોને કહીએ-ગોકુલમાં કેમ કરી જઇએ
દહી વેચવા વના રહીએ-હવે કોનને સાથે લઇ જઇએ.

બુલ--તમે આવો સહેલી મારી

પેસે કહાને બનસી વગાડી

કરે જુલમ મારાપર મારી

મટકી ફેડી દહી પીધું, મારું તન મન લુટી લીધું.

ચોક--૨

પેસો કીશન કહાન મોરારે-મારી સાડી ચોતી સડુ ફાડે
જમનાપર બનસી વગાડે--સઉ જુએ છે નર ને નારે.

બુલ--એવો જુલમી તેને સડુ જાણે

રસ્તામાં કરે તુફાને

ના વાત કાઠીની માને

મને એવું ને દુઃખ લીધું મારું તન મન લુટી લીધું.

ચોક--૩

કે સખી કીસનના મોરારી--હમે દાસી છઇએ તમારી
જરા સમજે વાત ગીરધારી--બનસી લાગે છે પ્યારી.

બુલ--મારા માયાની મટકી ફેડી

પેસો કહાને કરે બલજેરી

મારા હાથની ચુડી તોડી

મારું જોબન મરોડી લીધું, મારું તન મન લુટી લીધું.

ચોક--૪

મારો અમરદાસ સેજાની--છે મનુલાલ બહુ ગીયાની

કહી કીશન કહાનની કહાની--તમે એવી કહેજો કોઇ બાની.

બુલ--મારો બમનજી રંગજાત્રે

બનસીના ગાય છે ખીયાત્રે

જુઠાની ચઢાં નહી ચાલે

ખીયાલું અબદુલહુસેનનું પીધું, મારું તન મન લુટી લીધું.

રંગત દોડ કડી.

રંગપર રાજી તેરે દીલગન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

ચોક—૧

રાજક વો રંગમક રહીમ હએ ઓર હએ વો કુલકા સુખહાન

રેહાહી તું કરદે અખ મેરી તામે હએ તેરે ધનસાન

રોજ હમ તેરા કરતે હએ યમાન

રંગપર રાજી તેરે દીલગન-રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક--૨

રોજ તેરે કુચેમેં ભટકતે છોડકે અપના દીનો ધમાન

રંજે અલમ સખ ઉદાએ સરપે જરા તો રખ પેછાન

રાત દીન દીલકો યે હએ અરમાન

રંગપર રાજી તેરે દીલગન-રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક--૩

રમલ ઓર જોતીશ કીતાખ થકે સભી પડપડકે કુરઆન

રખ લેકીન નહીં મીલા હય કીસકો કહું મેં તુજકો નીધાન

રોજ ગુન ગાવે તેરે કુચે આન

રંગપર રાજી તેરે દીલગન-રખું મેં તેરા ધીઆન

ચોક--૪

રીસાલગીર તેરા ભુલા શાહેરી અમરદાસકા સુનકે ગીઆન

રે ઓર નુનકા ખીઆદ હુસેની કહે યે મીઠી તાન

રોજ છંદ ગાવે આશક નસરવાન

રંગપર રાજી તેરે દીલગન-રખું મેં તેરા ધીઆન.

--❀❀❀--

ખયાલ રંગત ધુન.

જહાં ખુદ હય વહાંપર કીસકા નહીં ગુજર હએ

મેરી જાન-કીસકા વહાંપર કામ નહી

કુદર નહી કુદર નહી વહાં દીન ધસલામ નહી.

ચોક--૧

ના હુરો મઘાએક જાનોપરી પેકાર હએ

મેરી જાન-કીસીકા વહાંપર નામ નહી

મદા નહી સુન્નતાન નહી વહાં આખો તઆમ નહી

જા ધર હએ કીસીકા ના કોઇ વહાં યશર હએ

અએશો આરામ નહી

...

વહાં દેખો તો યે શમશો કમર નહી
મેરી જન-વહાં સુતહો શામ નહી
કુદર નહી કુદાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહી.

ચોક--૨

ના સેશ ગનેશ મહેશ નહી વહાં કોઇ
મેરી જન--વહાંપર રાધે શ્યામ નહી
મસજીદ મંદીર નહી વહાંપર યારો ધામ નહી
નહી બાળ ગોપાલ ઓર નહી કૃષ્ણ મોરારી
મેરી જન--કીસીકા વહાં પયામ નહી
ગનપત ગવરી નહી વહાંપર સીતા રામ નહી
નહી કાજી મુન્દ્રા નહી વહાંપર પંડીત જોશી
મેરી જન--કીસીકા વહાં પેગામ નહી
કુદર નહી કુદાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહી.

ચોક--૩

નહી બાગ બોરતાં નહી બહારો બીજાં હએ
મેરી જન-વહાંપર કોઇ હંગામ નહી
બારીશ ગરમી ઠંડી નહી વહાં કોઇ અધ્યાર નહી
વહાં દેખાતો હએ તુંરે મોદમદ રોશન
મેરી જન-વહાંપર શીન ઓર લામ નહી
શેખ મુશાએક નહી વહાંપર કીસીકા કામ નહી
નહી તાલીમ અબાકા નહી પહેલવાં વહા હએ
મેરી જન-વહાંપર ઇનામ ઇકરામ નહી
કુદર નહી કુદાર નહી વહાં દીન ઇસલામ નહી

ચોક--૪

કહે અમરદાસ મેરા દીલ લગા વહાં હએ
મેરી જન-દેતા એક ભરકર જામ નહી
મનુલાલ કમતર કરીમ ગલત કલામ નહી
નહી અનગર દુનદા નહી વહાં તુરા ઝુંડા
મેરી જન-કીસીકા વહાંપર ગમ નહી
શાહે સીકંદર નહી વહાંપર કનીજ ગુલામ નહી
અબદુલહુસેનકે સુનલે ખીઆલ જવાબી
મેરી જન-ગાનેકા તુંજકો કામ નહી
કુદર નહી કુદાર નહી વહાં નહી

